

போரின் விளிம்புகளில் இருந்து: பழங்குடி சமூகத்தின் போருக்குப் பின்னரான அனுபவம்

கொள்கைச் சுருக்கம்
மூலம்
வறுமை ஆராய்ச்சி நிலையம்

ஜூலை 2022

நிறைவேற்றுச் சுருக்கம்

‘இறுதி யுத்தத்தின் நினைவுகள்: கரையோர பழங்குடி சமூகத்தினரின் குரல்கள்’ என தலைப்பிடப்பட்டுள்ள இந்த ஆய்வானது, போருக்குப் பின்னரான நல்லிணக்கம் குறித்த கலந்துரையாடலை விரிவுபடுத்தும் வகையில், ஓரங்கட்டப்பட்டவர்களின் கருத்துக்களை உள்ளடக்குவதினூடாக அமைதி பற்றிய ஒரு இடைத்தொடர்பினை புரிந்துகொள்வதற்கு பங்களிப்புச் செய்யும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. தென் கரோலினா பல்கலைக்கழகத்தின் Rule of Law Collaborative எனும் நிலையத்தின் முன்முயற்சியுடன் Think Tank Capacity Building (TTCB) எனும் நிறுவனத்தின் நிதியுதவியின் கீழ் வறுமை ஆராய்ச்சி நிலையத்தினால் இந்த ஆய்வானது முன்னெடுக்கப்பட்டது. போருக்குப் பின்னரான நல்லிணக்கம் எனும் உரையாடலுக்குள் ஓரங்கட்டப்பட்டவர்களின் குரல்களை வெளிப்படுத்தும் வகையில், இந்த ஆய்வானது திருகோணமலையில் (சந்தோசபுரம் மற்றும் வெருகல்) உள்ள இரண்டு பழங்குடி சமூகங்களுடன் இணைந்து உள்ளாட்டுப் போர் மற்றும் போருக்குப் பின்னரான காலத்தில் அவர்களின் வரலாறு, மரபுகள், கலாச்சாரம் மற்றும் அவர்களின் வாழ்க்கை முறையை வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வருகின்றது.

அவர்களின் வரலாற்றை விவரிப்பதற்கு இவ்வாய்வில், பங்கேற்பு ஆய்வு முறையானது பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆய்வுமுறையைப் பின்பற்றியதன் மூலம், வரலாறு தொடர்பான விவரிப்பானது குறித்த சமூகத்திற்குள்ளும் சமூகத்தாலும் நேரடியாக பெறப்பட்டுள்ளதை ஆய்வுக் குழுவினால் உறுதிப்படுத்த முடிந்தது. ஆய்வு முழுவதும் பழங்குடி சமூகங்கள் தொடர்பான கொள்கைப் பரிந்துரைகள், சமூகம் மற்றும் அவர்களின் பிரச்சினைகளை முன்னிலைப்படுத்தும் சமூக ஊடகப் பிரச்சாரம் மற்றும் புகைப்படக் கண்காட்சி ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியிருந்தாலும், இச்செயற்பாடுகள் அனைத்தும் ஆய்விற்கு முன்னர் முன்னெடுக்கப்பட்டவைகளாகும்.

சமூக உறுப்பினர்களுடனான நேர்காணல் மற்றும் இளைஞர்களுடன் புகைப்படம் எடுத்தல் போன்றன சமூகம் எதிர்கொள்ளும் பல சிக்கல்களை (இவை பெரும்பாலும் கட்டமைப்பு மற்றும் நிறுவன ரீதியானவை) வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்ததோடு அத்தகைய சிக்கல்களை தீர்க்கும் நோக்கத்துடன் இக்கொள்கைச் சுருக்கமானது உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

பழங்குடியினர் பல ஆண்டுகளாக தமிழ் சமூகத்துடன் இணைந்து வாழ்ந்து வருவதால், அவர்கள் (தன்னார்வமான மற்றும் கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட) ஒருங்கிணைக்கும் சக்திகளுடன் தொடர்ந்து போராட வேண்டியிருந்தது, இது பழங்குடியினரின் சொந்த மொழி, கலாச்சாரம் மற்றும் பழங்குடியினர் என்ற சுய அடையாளம் மறைவதற்கு வழிவகுத்தது. அடையாளத்தை அழிப்பது கட்டமைப்பு ரீதியாக, நிறுவன ரீதியாக மேலும் வலுவடைவதனால் அடையாளம் குறித்த ஆவணங்கள் பழங்குடியினரை ஒரு போதும் இலங்கைத் தமிழராக அங்கீகரிக்காது. எனவே இந்த ஒருங்கிணைக்கும் சக்திகள் என்பதன் மூலம் பழங்குடி சமூகத்தினரின் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சமூக கலாச்சார உரிமைகள் இழக்கப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பழங்குடியினர் பல ஆண்டுகளாக தமிழ் சமூகத்துடன் இணைந்து வாழ்ந்து வருவதால், அவர்கள் (தன்னார்வமான மற்றும் கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட) ஒருங்கிணைக்கும் சக்திகளுடன் தொடர்ந்து போராட வேண்டியிருந்தது, இது பழங்குடியினரின் சொந்த மொழி, கலாச்சாரம் மற்றும் பழங்குடியினர் என்ற சுய அடையாளம் மறைவதற்கு வழிவகுத்தது. அடையாளத்தை அழிப்பது கட்டமைப்பு ரீதியாக, நிறுவன ரீதியாக மேலும் வலுவடைவதனால் அடையாளம் குறித்த ஆவணங்கள் பழங்குடியினரை ஒரு போதும் இலங்கைத் தமிழராக அங்கீகரிக்காது. எனவே இந்த ஒருங்கிணைக்கும் சக்திகள் என்பதன் மூலம் பழங்குடி சமூகத்தினரின் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சமூக கலாச்சார உரிமைகள் இழக்கப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சந்தோசபுரத்தைச் சேர்ந்த பழங்குடி சமூகமும் போதிய அடிப்படை வசதிகளை பெற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையில் உள்ளது. சுத்தமான குடிநீர், போக்குவரத்துச் சேவைகள், தரமான கல்வியைப் பெற்றுக்கொள்ளாதல், வாழ்வாதார இழப்பு மற்றும் உணவுப் பாதுகாப்பின்மை போன்றன இவற்றுள் அடங்கும். குறிப்பாக சந்தோசபுர சமூகத்தில் மோசமான சுகாதாரம், மற்றும் அவர்களின் சமூகம் குறித்த ஏனையவர்களின் மோசமான கண்ணோட்டம், உபசரணைக்கு மத்தியில் இவ்வாறு போதியளவில் வழங்கப்படாத குடிநீரும் ஒரு மேலதிக விளைவினை ஏற்படுத்துகின்றது. அவர்களது முதாதையர்கள் வாழ்வாதாரத்தில் ஈடுபடுவதில் இருந்த நிறுவன ரீதியான தடைகளான நிதி பாதுகாப்பின்மை மற்றும் விவசாயத்தில் ஈடுபடும் போது வேளாண் இரசாயனங்களை நம்பியிருந்தல் போன்றன படிப்படியாக ஓட்டு மொத்த சமூகத்திற்கு மட்டுமன்றி அவர்களின் கால்நடைகளுக்குத் தேவையான உணவினை பெற்றுக்கொள்வதிலும் பாதுகாப்பற்ற தன்மையை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

பழங்குடி சமூகம் பல்வேறு காரணங்களால் உள்ளாட்டிற்குள்ளேயே பல தடவைகள் இடம்பெயரும் நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளமையை ஆய்வின் கண்டறிவுகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. நிறுவன முறைமை மற்றும் அதிகாரம் இன்மையால் அரசு (இராணுவ விரிவாக்கம் மூலமாக), ஏனைய நிறுவனங்கள் மற்றும் செல்வாக்கு மிக்கவர்கள் பழங்குடியினரை அவர்களின் பூர்வீக இடத்தில் இருந்து வெளியேற்ற அனுமதித்துள்ளதோடு நில அபகரிப்பிற்கும் இது வழிவகுத்துள்ளது. சம்பூரில் நிர்மாணிக்கப்படவிருந்த அனல் மின் நிலையத்தினால், சந்தோசபுர பழங்குடி சமூகத்தைச் சேர்ந்த பல குடும்பங்கள் தமது வீடுகளையும் அவர்களின் அடையாளமாக விளங்கும் ஏனைய கலாச்சார மற்றும் வரலாற்று ரீதியாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களுக்கான அணுகலையும் இழந்துள்ளனர். போருக்கு பிந்திய காலத்தில் இடம்பெற்ற இராணுவமயமாக்கல் மற்றும் பௌத்தமயமாக்கல் காரணமாக இச்சமூகங்கள் தமது பூர்வீக நிலங்களை இழந்தது மட்டுமல்லாமல் தமக்கான வழிபாட்டுத் தலங்களையும் இழந்துள்ளனர்.

இக்குறிப்பிட்ட ஆவணத்தின் மூலம் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள கொள்கைப் பரிந்துரைகள் பழங்குடி சமூகம் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளின் பன்முகத்தன்மையை கவனத்தில் கொள்வதோடு, இச்சமூகங்களின் அடையாளம் மற்றும் போருக்குப் பின்னரான நல்லிணக்கம் தொடர்பான கலந்துரையாடலை மையப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

உள்ளடக்கம்

1. அறிமுகம்.....	3
2. அணுகுமுறை/ஆய்வு முறைமை	4
2.1. சமூகத் தலைவர்களுடனான நேர்காணல்கள்.....	4
2.2. பங்குபற்றல் ஆய்வு முறை.....	4
3. பழங்குடி சமூகத்தினரின் வரலாறு பற்றிய விவரிப்பு	5
4. முடிவுகள்/பிரதான ஆய்வுப் பிரச்சினைகள்	7
4.1. கலாசாரத்தின் விளிம்புகள்: அடையாளம், வரலாறு மற்றும் கலாசாரம் போன்றவற்றின் ஒருங்கிணைப்பும் அழிவும்.....	7
4.2. வறுமையின் விளிம்புகள்.....	8
4.2.1. அடிப்படை சேவைகளை போதுமானளவில் பெற முடியாமை.....	8
4.2.2. தரமான கல்வியை போதியளவில் பெற்றுக்கொள்ள முடியாமை.....	8
4.2.3. வாழ்வாதார இழப்பு மற்றும் உணவுப் பாதுகாப்பின்மை	9
4.3. போரின் விளிம்புகள்	9
4.3.1. வலுக்கட்டாயமாக வெளியேற்றப்படுதலும் உள்நாட்டு இடப்பெயர்வும் ...	9
4.3.2. நில அபகரிப்பு.....	10
4.3.3. கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட ஆட்சேர்ப்பும் வலிந்து காணாமலாக்கப்படுதலும்	10
5. முடிவுரை.....	11
6. கொள்கைப் பரிந்துரைகள்.....	11

இக்கொள்கைச் சுருக்கமானது தென் கரோலினா பல்கலைக்கழகத்தின் Rule of Law Collaborative எனும் பிரிவின் முன்முயற்சியுடன் Think Tank Capacity Building (TTCB) எனும் நிறுவனத்தின் நிதியுதவியின் கீழ் வறுமை ஆராய்ச்சி நிலையத்தினால் நடாத்தப்பட்ட ‘இறுதியுத்தத்தின் நினைவுகள்’ எனும் ஆய்வின் ஒரு பகுதியாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆய்வு திருகோணமலையை அடிப்படையாகக் கொண்ட கரையோர பழங்குடி சமூகத்தின் போர்க்கால அனுபவங்களையும் போருக்குப் பிந்திய சூழலையும் ஆய்வு செய்து ஆவணப்படுத்துகின்றது. ஆய்வு முழுவதும் குறித்த சமூகத்தின் இடம்பெயர்வு, மீள் குடியேற்ற அனுபவம், அவர்களின் கலாச்சாரம், மரபுகள் மற்றும் வரலாறு ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்துகிறது. இதனூடாக, இலங்கையின் போருக்குப் பின்னரான கதைகளில் ஓரங்கட்டப்பட்ட சமூகங்களின் குரல்களையும் உள்ளடக்குவதை ஆய்வு நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

போருக்குப் பிந்திய வரலாற்றுக் கதைகளில் சிங்கள மற்றும் தமிழ் சமூகங்களின் கண்ணோட்டங்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. எவ்வாறாயினும், சமாதானம் மற்றும் நல்லிணக்கம் பற்றிய புரிதலை விரிவுப்படுத்தி, சமாதானத்தின் இடைத்தொடர்பு பற்றிய புரிதல் ஒன்றிணைப்பெறுவதற்கு, போரினால் பாதிக்கப்பட்ட மற்றும் ஓரங்கட்டப்பட்ட ஏனைய குழுக்களின் கருத்துக்களையும் உள்ளடக்குவது கட்டாயமாகும். இடைத்தொடர்பு என்பது “அடையாளம், சமூக-பொருளாதார நிலை மற்றும் நம்மைச் சுற்றியுள்ள உலகத்துடன் நாம் எவ்வாறு பொருந்துகின்றோம் என்பதை வடிவமைக்கும் அதிகார அமைப்புகளுக்கிடையிலான பின்னிப்பிணைந்த தொடர்புகளின் சிக்கலானத் தன்மையை”¹ விவரிக்கின்றது. அமைதியான சூழலில், அமைதிக்கான முழுமையானதும் நிலையானதுமான அணுகுமுறையை செயல்படுத்துவதற்கு இத்தகைய அடையாளங்கள் மற்றும் நுணுக்கங்களை காரணியாக்குவதை இது குறிக்கின்றது¹. இலங்கையில் போருக்கு பிந்திய காலப்பகுதியில் ஏற்பட்ட புதிய சவால்கள் மற்றும் மத ரீதியான பதட்டங்கள் போன்றன வன்முறை மிக்க மோதல்கள் சுழற்சி முறையில் ஏற்படுவதற்கு நேரடியான காரணங்களாகின. இதனால் இது இலங்கையின் முக்கிய காலக்கட்டமாக கருதப்படுகிறது.

சமாதானம் மற்றும் நல்லிணக்கம் பற்றிய உரையாடலானது, நிலையான மற்றும் ‘நேர்மறையான அமைதியை’¹ ஏற்படுத்தும் நோக்கில் அனைத்துப் பங்குதாரர்களிடமிருந்து, குறிப்பாக ஓரங்கட்டப்பட்ட சமூகங்களில் இருந்து பெறப்பட்ட போர்க்கால அனுபவங்களின் மற்றும் பலதரப்பட்ட நுணுக்கங்களின் இடைத்தொடர்பாகவும் காரணிகளாகவும் இருப்பது மிகவும் முக்கியமாகும். பழங்குடி சமூகம் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள ஆய்வுகள் வரையறைக்குட்பட்டுள்ளன. எனவே நாட்டின் போருக்குப் பிந்திய கதைகளில் ஓரங்கட்டப்பட்ட குழுவையும் இணைப்பதற்கு முன்னெடுக்கப்படுகின்ற முதல் முயற்சியாக இந்த ஆய்வினைக் கருதலாம்.

இந்நோக்கத்திற்காக, இக்கொள்கை சுருக்கமானது குறிப்பிட்ட பழங்குடி சமூகத்தின் போருக்குப் பிந்திய அனுபவங்களை விவரிப்பதில் இருந்து விலகி போரின் போது அவர்கள் இடம்பெயர்ந்ததன் விளைவாக எதிர்கொள்ளும் முக்கிய பிரச்சினைகளை முன்வைக்கின்றது. இப்பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு நடைமுறைப்படுத்தக்கூடிய பரிந்துரைகளையும் இச்சுருக்கம் முன்வைக்கின்றது. பழங்குடி சமூகம் பல தலைமுறைகளாக இயற்கையோடு இணைந்து வாழ்ந்து வந்தாலும், விரைவான தொழில்மயமாக்கல், நகரமயமாக்கல் மற்றும் உள்நாட்டுப் போர் காரணமாக இடம்பெயர்தல் போன்றன பூர்வீக வாழ்க்கை முறைகளை அச்சுறுத்தின, தொடர்ந்தும் அச்சுறுத்தி வருகின்றன. பழங்குடி சமூகத்தில் உள்ள சில குழுக்கள் இத்தகைய மாற்றங்களை ஏற்றுக்கொண்ட போதிலும், பலர் இத்தகைய மாற்றங்களுடன் தொடர்ந்தும் போராடி வருவதோடு பாகுபாடு, ஓரங்கட்டுதல், கடன் மற்றும் நில அபகரிப்பிற்கான தனிநபர் மற்றும் அரசு கட்டளைச் செயல்முறைகள் போன்றவற்றுக்கு முகங்கொடுக்கின்றனர். வாழ்வாதார இழப்பு மற்றும் அடிப்படை சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதில் உள்ள தடைகள் போன்ற விளைவுகளை கூடிய விரைவில் எதிர்கொள்ள நேரிடும் என்பதையே இது உணர்த்துகின்றது. எனவே, ஒட்டுமொத்த நாடும் பொருளாதார நெருக்கடியை எதிர்கொண்டுள்ள தற்போதைய சூழ்நிலையில் இக்கொள்கைச் சுருக்கமும் அதனுடன் இணைந்த பரிந்துரைகளும் இன்னும் பொருத்தமானதாக அமைகின்றது.

¹ Farooqi, A., & Sletter, F. (2018, செப்டெம்பர் 13). அமைதியை கட்டியெழுப்பும் துறையில் இடைத்தொடர்பு அணுகுமுறை ஒன்றிணை செயல்படுத்துதல். உலகளாவிய கொள்கை சஞ்சிகை <https://www.globalpolicyjournal.com/blog/13/09/2018/implementing-intersectional-approach-peace-building-field>

¹ Ibid (மேற்குறிப்பிட்ட அதே குறிப்பினையே இதுவும் கருதுகின்றது).

¹ Whilst Sri Lanka can be considered in a state of ‘Negative Peace’ meaning the absence of violence, ‘positive peace’ reflects the presence of social justice (Galtung, J. 1969. Violence, Peace, and Peace Research. *Journal of Peace Research*, 6(3), 167-191).

இரு வெளிக்கள ஆய்வினூடாக தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டன. முதலாவது வெளிக்களப் பயணமானது, சந்தோசபுரம் மற்றும் வெருகல் பிரதேசத்தில் உள்ள சமூகத்ததுடன் கிட்டத்தட்ட ஒரு வாரத்தை ஆய்வுக் குழுவானது செலவிட்டு, நம்பிக்கையை கட்டியெழுப்புவதற்கும் அவர்களின் வரலாறு மற்றும் கலாச்சாரத்தைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளும் வகையிலமைந்த ஒரு ஆரம்பக்கட்ட விஜயமாகும். இரண்டாவது வெளிக்களப் பயணமானது, ஆய்வினை மேற்கொள்வதற்கும் அதன் கண்டறிவுகளை முன்வைப்பதற்கும் இரு கிராமங்களிலுமுள்ள இளைஞர்களின் உதவிகளை பெற்றுக்கொண்டு மூன்று நாட்களைக் கொண்ட ஒரு பங்கேற்பு ஆய்வுமுறையை நடாத்துவதை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. எனவே, இக்கொள்கைச் சுருக்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கண்டறிவுகள் மேற்குறிப்பிட்ட இரண்டு ஆய்வு முறைமைகளில் இருந்தும் பெறப்பட்டவையாகும்:

1. சமூகத் தலைவர்களுடனான நேர்காணல்கள்
2. சமூகத்தில் உள்ள இளைஞர்களுடன் புகைப்படங்களை எடுப்பதன் ஊடாக முன்னெடுக்கப்பட்ட பங்கேற்பு ஆய்வு முறை

2.1 சமூகத் தலைவர்களுடனான நேர்காணல்கள்

முதலாவது களப்பயணத்தின் போது சந்தோசபுரம் மற்றும் வெருகல் சமூகங்களைச் சேர்ந்த சமூகத் தலைவர்களுடன் நேர்காணல்கள் நடாத்தப்பட்டன. இவை அரை-கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல் வடிவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதோடு சமூகத்தின் வரலாறு தொடக்கமி அவர்களின் போர்க்கால அனுபவங்கள், போரின் விளைவாக எதிர்கொள்ளும் சமகால பிரச்சினைகள் வரை அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய பகுதிகளாகும். நேர்காணல்கள் மூலம் பெறப்பட்ட தரவுகள் இச்சுருக்கத்தில் உள்ள பிரச்சினைகள் மற்றும் பரிந்துரைகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

2.2 பங்குபற்றல் ஆய்வு முறை

தரவு சேகரிப்பின் இம்முறையானது பங்குபற்றல் ஆய்வு முறையினை அடிப்படையாகக் கொண்டது. மேலும் யாருடைய “வாழ்க்கை மற்றும் செயல்கள் போன்றன ஆய்விற்கு உட்படுத்தப்படுகின்றனவோ”¹ அவர்களுடன் இணைந்து முன்னெடுக்கப்படுகின்ற ஆய்வு முறையாகும். பங்குபற்றல் ஆய்வு பொதுவாக ஓரங்கட்டப்பட்ட குழுக்கள் தொடர்பாக ஆய்வு செய்வதற்கு பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அவர்களின் கருத்துக்களும் குரல்களும் மிக அரிதாகவே கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன. எனவே, இந்த “புரிதல் மற்றும் அதிகாரமளிக்கும் செயற்பாட்டில்” இணை ஆய்வாளர்களின் அறிவையும் திறனையும் மீள்கட்டமைப்பு செய்வது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்¹. இச்செயல்முறையின் மூலம் இணை ஆய்வாளர்கள் “தமது அன்றாட அறிவு, அனுபவங்கள் மற்றும் அவர்களின் தனித்துவமான ஆற்றலை ஆய்வு செயற்பாட்டில் உள்ளடக்கி, அதன் மூலம் தமது சொந்த வரலாறுகளையும் அனுபவங்களையும் பற்றிய புதிய கண்ணோட்டங்களையும் நுண்ணறிவுகளையும் பெற்றுக் கொள்வதற்கு”¹ அவர்களுக்கு அதிகாரமளிக்கப்பட்டுள்ளது.

எனவே, பழங்குடியினர் சமூகத்தில் இருந்து பெற்றுக்கொண்ட அனுபவத்திற்கு ஏற்ப அர்த்தமுள்ளதும் பொருத்தமானதும் மற்றும் உண்மையானதுமான தரவைப் பெற்றுக்கொள்ளவதற்காக ஆய்வு செயல்முறை முழுவதும் சமூகத்தின் உறுப்பினர்களை ஈடுபடுத்துவதன் ஊடாக தரவு சேகரிக்கப்பட்டது¹. சமூகத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள் திட்டத்தின் இணை ஆய்வாளராக செயற்படுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டதோடு புகைப்படத்தைப் பயன்படுத்தி தரவினை சேகரிப்பதற்கும் பயிற்சி பெற்றனர். இணை ஆய்வாளர்கள் அதன் பின்னணியில் உள்ள தோற்றத்தையும் கதைகளையும் பற்றிய தமது கருத்துக்களை முன்வைத்து பகுப்பாய்வில் ஈடுபட்டனர். பின் அவை சேகரிக்கப்பட்டு, பதிவு செய்யப்பட்டு, எழுத்து வடிவில் பிரதி செய்யப்பட்டன. எனவே, இக்கொள்கைச் சுருக்கத்தில் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டுள்ள விடயங்கள் புகைப்படங்களுடனான விவரிப்புகளில் இருந்து பெறப்பட்டவை.

⁴ Bergold, J., மற்றும் Thomas, S. (2012). பங்குபற்றல் ஆய்வு முறைகள்: இயங்கு நிலையில் ஒரு ஆய்வு முறைமை ரீதியான அணுகுமுறை (A Methodological Approach in Motion). *வரலாற்று ரீதியான சமூக ஆய்வு/ Historische Sozialforschung*, 37(4 (142)), 191–222. <http://www.jstor.org/stable/41756482>

⁵ அடிக்குறிப்பு 2 ஐப் பார்க்கவும்

⁶ Russo, J. (2012). Survivor-Controlled Research: A New Foundation for Thinking About Psychiatry and Mental Health. *Forum Qualitative Sozialforschung / Forum: Qualitative Social Research*, 13(1).

⁷ Hergenrather, K.C., Rhodes, S.D., Cowan, C., Bardhoshi, G. & Pula, S. (2009). Photovoice as community-based participatory research:

செலிக்மென், சி. ஜி., மற்றும் செலிக்மென், இஸட் (1911) ஆகியோரால் வெளியிடப்பட்ட “தி வெத்தாஸ்” எனும் ஆய்வானது இலங்கையின் பழங்குடி சமூகம் பற்றிய முதலாவது ஆவணப்படுத்தப்பட்ட ஆய்வாகும்⁸. “கரையோர வேடவர்கள்” செலிக்மென் அடையாளப்படுத்திய 12 “வெத்தா குடியிருப்புகளில்” ஒன்றாகும். குறித்த சமூகம் தொடர்பான ஆய்வுகள் உதவித்தொகையை அடிப்படையாக கொண்டு ஆய்விற்குட்படுத்தப்பட்டு இருந்தாலும், தற்போதுள்ள ஆய்வு இலக்கியங்களில் பங்களிப்பதற்கும் பழங்குடி சமூகத்தை ஆவணப்படுத்துவதற்கும் அரசு மற்றும் தனியார் துறையினால் பாதுகாப்பு முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அந்தவகையில், 2012 இல் டில்மா கன்சர்வேஷன் நிறுவனமானது “இலங்கையின் பூர்வீகக் குடிகள்: வெத்தாக்கள்”⁹ எனும் தலைப்பில் ஒரு ஆய்வினை மேற்கொண்டது. இது திருகோணமலை, குஞ்சன்குளம் மற்றும் கல்குடாவில் உள்ள சமூகத்தின் பிரிவுகள் தொடர்பான குறிப்பிட்ட விடயங்களை ஆவணப்படுத்துகின்றது. அதன் பின்னர், பொதுவாக இலங்கையின் பழங்குடி சமூகங்கள் தொடர்பான சில ஆய்வுகளில் கரையோரப் பழங்குடிச் சமூகம் இடம்பெற்றுள்ளது. சமூக அமைப்பின் தன்மை, “வெத்தாக்களின்” பொருளாதார மற்றும் கலாச்சார வாழ்க்கையின் தன்மை, பிராந்திய வெத்தா கலாச்சாரம் மற்றும் ஏனைய முக்கிய சமூகத்துடனான அவர்களின் தொடர்புகள்¹⁰, அவர்களின் வாழ்வில் உள்நாட்டுப் போரினால் ஏற்பட்ட தாக்கம், நவீனமயமாக்கலினால் அவர்களின் பூர்வீக வாழ்க்கை முறைகளில் ஏற்பட்ட தாக்கங்கள்¹¹ போன்ற சிக்கல்களும் உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச சட்டம், மற்றும் உடன்படிக்கைகள் ஆகிய இரண்டிலும் பூர்வீக சமூகம் தொடர்பான தற்போதைய சட்ட கட்டமைப்பை¹² பகுப்பாய்வு செய்யும் ஒரு ஆய்வும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. இருப்பினும், கரையோர பூர்வீக சமூகம் பற்றியும் கட்டமைக்கப்பட்ட வன்முறை மற்றும் ஓரங்கட்டப்படுதல் போன்ற போருக்கு பின்னரான விளைவுகளுக்கு முகங்கொடுப்பதில் உள்ள சவால்கள் பற்றியும் இதுவரை ஆழமான ஆய்வுகள் எதுவும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. எனவே, கடற்கரையோர பழங்குடி சமூகம் தொடர்பான விரிவான பதிவுகள் இல்லாத நிலையில் அறிவுசார் இடைவெளிகளை நிரப்புவதில் இந்த ஆய்வும் ஒருசில வரையறைகளைக் கொண்டுள்ளது.

எனவே, இந்த ஆய்வானது நாட்டின் போருக்குப் பின்னரான விவரிப்புகளில் ஓரங்கட்டப்பட்ட குழுவையும் இணைப்பதற்கான முதல் முயற்சியாக கருதப்படுகின்றது. முன்பு முன்னெடுக்கப்பட்ட பெரும்பாலான ஆய்வுகள் பழங்குடி சமூகத்தை ‘வேடர்’ அல்லது ‘வெத்தா’ அல்லது ‘வேடுவர்’ என குறிப்பிடும் அதேவேளை, இந்த ஆய்வில் ஆய்வு செய்யப்பட்ட சமூகம் எதிர்மறையான அனுபவங்களும் அர்த்தங்களும் அதனுடன் தொடர்புடையவால் அத்தகைய சொற்களைப் பயன்படுத்தி தாங்கள் அடையாளப்படுத்தப்படுவதை விரும்பவில்லை என்பதை சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

கிழக்கிலுள்ள கரையோரப் பழங்குடி சமூகங்கள், இயற்கை மற்றும் அவர்களைச் சுற்றியுள்ள சுற்றுச்சூழலுடன் நெருக்கமாகப் பிணைந்த தனித்துவமான வாழ்க்கை முறையைக் கொண்ட குறிப்பிட்ட ஒரு குழுவாகும். திருகோணமலையின் கரையோரத்தில் உள்ள உப்புரல், மூதூர், சம்பூர், மாவடியூற்று, கோபாலபுர பட்டினம், தோப்பூர் ஆகிய பகுதிகளை சூழவுள்ள பகுதிகளும் மட்டக்களப்பில் உள்ள சில பகுதிகளும் இந்த பழங்குடியினரின் பூர்வீக இடங்களாக கருதப்படுகின்றன. காடுகள், சிற்றோடைகள், ஆறுகள் மற்றும் கடல் ஆகியவற்றை பழங்குடி சமூகத்தினர் தமது வாழ்வாதாரத்துக்கென பயன்படுத்தியதோடு, அவை பெரும்பாலும் பாரம்பரிய வாழ்வாதாரங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. வேட்டையாடுதல், தேன் சேகரித்தல், விறகு சேகரித்தல், சேனைப் பயிர்ச்செய்கை (வேட்டியழித்தல் மற்றும் எரித்தல்), ஏரிகளில் மீன்பிடித்தல் மற்றும் உணவு தேடுதல் போன்றன அவர்களின் வாழ்வாதாரங்களில் உள்ளடங்குகின்றன. இரண்டு கிராமங்களைச் சேர்ந்த பழங்குடி சமூகத்தினர் ஆய்வில் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர். திருகோணமலை சம்பூரில் உள்ள முதலாவது சமூகம் வசிக்கும் சந்தோசபுரமானது, காடுகளுக்கு அருகாமையில் அமைந்துள்ளது. திருகோணமலை வெருகல் பிரதேசத்தில் உள்ள இலங்கைத் துறைமுகம் என்ற இடத்தில் உள்ள இரண்டாவது சமூகம் கடலுக்கு அருகில் அமைந்துள்ளதால் ஒரு மீனவ சமூகமாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

⁸ See Seligmann, C. G. & Seligmann, Z. (1911). *The Veddhas*. Cambridge University Press.

⁹ See Gankanda, N. & Abayakoon, A. (2012). *Indigenous Communities of Sri Lanka: The Veddhas*. Dilmah Conservation.

¹⁰ See Punchihewa, A. & De Silva, P. (2014). *Socio Anthropological Research Project on Vedda Community in Sri Lanka*. Ministry of Culture and The Arts, Government of Sri Lanka.

¹¹ Arunagirinathan, T. (2017, October 12). வெளிக்காட்டுதல் – இலங்கையின் குறைவாக அறியப்பட்டவை (Spotlight – Sri Lanka’s Lesser Known) சிறுபான்மையினரான வேதாக்கள்: இலங்கையின் முதல் Fb. Roar ஊடகம். <https://roar.media/english/life/culture-identities/veddas-the-first-people-of-sri-lanka>

¹² Uthayakumar, P. (2015). The Rights of Indigenous Peoples in Sri Lanka. *ESCR E-Newsletter*, 16.

பழங்குடி சமூகத்தினரின் வரலாறு பற்றிய விவரிப்பு

நாட்டின் தென்மேற்குப் பகுதியில் வாழும் பழங்குடி சமூகங்களைப் போலவே, கிழக்கு கடற்கரை பழங்குடி சமூகங்களும் வரலாற்று அடிப்படையில் ராணி குவேனியின் வழித்தோன்றல்களாக கருதப்படுகின்றனர். “குவேனி பூர்வீக மக்கள் நலச் சங்கம்” என சந்தோசபுரத்தில் உருவாக்கப்பட்ட பழங்குடி அமைப்பின் மூலம் இதனை தெளிவாக காண முடிகின்றது. இந்த வம்சாவளியானது நாட்டின் தென்னிலங்கை பூர்வீக சமூகங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவத்தை வழங்கியிருந்தாலும் (இலங்கையின் தோற்றத்துடன் தொடர்புடைய அதன் கலாச்சாரம் மற்றும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் காரணமாக), பழங்குடி தனிநபர்களின் மத்தியில் அவ்வாறான முக்கியத்துவத்தை காண முடிவதில்லை.

பழங்குடி சமூகத்தைப் பற்றிய இலக்கியங்கள் (முக்கியமாக, காலனித்துவ மானிடவியல் ஆய்வுகள்) இந்த சமூகங்கள் தென் பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்த பழங்குடியினரின் உறவினர்கள் எனவும், வரலாற்றின் ஒரு கட்டத்தில் சமூக மற்றும் புவியியல் காரணங்களால் தமது ஆதிப் பழங்குடியினரைப் பிரிந்ததன் விளைவாக தமக்கென தனித்துவமான கலாச்சாரத்தையும் அடையாளத்தையும் உருவாக்கிக் கொண்டனர் எனவும் விவரிக்கின்றன. உள்நாட்டு இடப்பெயர்வு, உள்நாட்டுப் போர், பாகுபாடு, ஓரங்கட்டப்படுதல் மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு போன்றன (இவை அனைத்தும் இனி வரும் பகுதிகளில் மேலும் விவரிக்கப்படும்) காரணமாக இந்த சமூகங்களின் சுய-அடையாள செயல்முறைகளும் மாற்றமடைந்தன, ஆரம்பகால ஆய்வு விஜயத்தின் போது, வெருகல் சமூகத் தலைவர், கிராமத்தில் உள்ள பழங்குடியினர் தங்களை பழங்குடிக்குப் (சமூகத்தின் மூத்த குடி என தமிழ்மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது) பதிலாக ஆதிக்குடி (தமிழ் மொழியில் சமூகத்தின் முதல் குடி என மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது) என தங்களை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளவே விரும்புவதாகக் கூறினார். இருப்பினும், சமூக ரீதியாகவும் பொருளாதார ரீதியாகவும் குறிப்பிடத்தக்களவு செல்வாக்கினை செலுத்தாத ஏனைய சமூகத்தினருடனும் ஆய்வுக்குழு தொடர்ந்து கலந்துரையாடியதன் மூலம் அவர்களும் பழங்குடியினர் என்று அழைக்கப்படுவதை விரும்பினர் என்பது தெளிவாகின்றது. சுய அடையாளத்தை பெற்றுக்கொள்ளும் செயல்முறைகளில் வர்க்கம் மற்றும் சமூகப்பொருளாதார நிலையின் ஒரு கூறு இருக்கலாம் எனினும் துரதிஷ்டவசமாக இந்த ஆய்வு வரையறைக்குள் அது தொடர்பாக மேலும் விரிவாக ஆராய முடியவில்லை. சமூகத்தின் பெரும்பான்மையானோர் தங்களை அடையாளப்படுத்திக் கொள்வதில் பயன்படுத்தும் சொற்களுக்கு இணங்க இனிமேல் இந்தக் கொள்கைச் சுருக்கத்தில் பழங்குடி என்ற சொல் கரையோரப் பழங்குடிச் சமூகங்களைக் குறிப்பிடும் போது பயன்படுத்தப்படும்.

4.1 கலாசாரத்தின் விளிம்புகள்: அடையாளம், வரலாறு மற்றும் கலாசாரம் போன்றவற்றின் ஒருங்கிணைப்பும் அழிவும்

அடையாளம் பற்றிய கண்ணோட்டமானது இரு சமூகங்களிலும் வேறுபடுகின்றது, பெரும்பாலும் பிராந்தியத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் கலாச்சார அடையாளங்களுடன் இணைந்துக்கொள்வதன் ஊடாக மாறுபட்ட வாழ்க்கை யதார்த்தங்கள் இரு சமூகங்களுக்கும் தனித்துவமான வேறுபட்ட அடையாளங்களை உருவாக்குவதற்கு பங்களிப்புச் செய்துள்ளன. பழங்குடி சமூகம் தமக்கென தனித்துவமான வரலாற்றையும் பண்பாட்டையும் கொண்டிருந்தாலும், பல தாசாப்தங்களாக வெருகலில் உள்ள பெரும்பாலான பழங்குடி மக்கள் தமிழர்களாக தங்களை அடையாளப்படுத்திக்கொள்ளும் அளவிற்கு அவர்கள் தமிழ் கலாச்சாரத்துடன் இணைந்துள்ளனர். இந்த ஒருங்கிணைப்பிற்கு பல காரணிகள் காரணங்களாக இருக்கலாம். முதலாவது, தமிழர்கள் வாழும் பகுதியில் வசிப்பதால், பிற சமூகங்களுடன் பழகுவதற்கு அவர்கள் தமிழ் மொழியைக் கற்க வேண்டியிருந்தது, எனவே, பல ஆண்டுகளாக பழங்குடியினரின் சொந்த மொழியின் பயன்பாடு மட்டுப்படுத்தப்பட்டு இப்போது நடைமுறையில் இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. முக்கியமாக நல்லூர் பிரதேசத்தில் வாழும் மூத்த தலைமுறையைச் சேர்ந்த மிகச் சிலரே இம்மொழியில் பேசுகின்றனர். இரண்டாவது, பழங்குடி சமூகம் பொதுவாக, தமிழ் சமூகங்களுக்குள் தாழ்ந்த சாதியினராகக் கருதப்படுவதால், தமிழ் மக்களால் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளனர். பழங்குடி சமூகத்தை அடையாளம் காண தமிழ் மொழியில் பயன்படுத்தப்படும் 'வேடுவர்' என்ற சொல் இழிவானதாகக் கருதப்படுகின்றது, ஏனெனில் குறித்த சொல் 'தாழ்ந்த சாதி' மற்றும் 'அகத்தம்' என்பதை பிரதிபலிக்கின்றது, இதனால் பழங்குடி அடையாளத்தின் கண்ணியத்தைப் பாதுகாக்கும் 'பழங்குடி' அல்லது 'ஆதிக்குடி' என்னும் சொற்களை தங்களைத் தாங்களே அடையாளப்படுத்த பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள்.

மேலும், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளால் அவர்கள் எவ்வாறு தமிழ் அடையாளத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டனர் என்பதை சமூகத் தலைவர் கூறியதற்கிணங்க, அவர்கள் வாழ்ந்த பகுதிகளை தமிழ்ப் போராளிகள் கட்டுப்படுத்திய காலத்திலும் அவர்களின் அடையாளம் அழிக்கப்பட்டது என்பதை புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. தாய் அல்லது தந்தையில் ஒருவர் தமிழராக இருந்தால், இளைய தலைமுறையினர் பழங்குடி என குறிப்பிடப்படுவதை விட தமிழராகவே அடையாளப்படுத்தப்படுவதால், வேறுபட்ட சமூகங்களுக்கிடையில் நடைபெறும் திருமணங்களும் ஒருங்கிணைப்பை சாத்தியமாக்கியுள்ளன. இவ்வாறான ஒரு நிலை குறிப்பாக வெருகல் பிரதேசத்தில் கண்டறியப்பட்டது. சில இணை ஆய்வாளர்கள் தரவு சேகரிப்பின் போது அவர்களது பெற்றோருடன் கலந்துரையாடும் வரை தாங்கள் பழங்குடியினர் என்பதை அறிந்திருக்கவில்லை.

நிறுவன ரீதியான அங்கீகாரம் இல்லாததால் பழங்குடி எனும் அடையாளத்தை இலகுவாக அழிக்க முடிந்தது. உதாரணமாக, பிறப்புச் சான்றிதழ் மற்றும் தேசிய அடையாள அட்டையை தயாரிக்கும் போது பழங்குடி அடையாளத்தை அரசு அங்கீகரிக்கவில்லை. கடந்த காலங்களில் அவர்களின் பிறப்புச் சான்றிதழில் 'பழங்குடி' என குறிப்பிடப்பட்டிருந்த போதிலும், தேசிய அடையாள அட்டையில் அவர்களை 'இலங்கைத் தமிழர்' என அடையாளப்படுத்தியதை சமூகத் தலைவர் நினைவு கூர்ந்தார். இளைய தலைமுறையினரின் பிறப்புச் சான்றிதழில் பழங்குடி எனக் குறிப்பிடாமல் இலங்கைத் தமிழர் எனவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தமது பிறப்புச் சான்றிதழ்கள் மற்றும் தேசிய அடையாள அட்டைகளில் தமக்கான அடையாளத்தைக் கோருவதற்கு தமக்குள்ள உரிமைகளைப் பற்றி குறித்த சமூகம் அறியாததும் இதற்கு காரணமாக இருக்கலாம்.

குறித்த சமூகத்திலுள்ள சிலர் தமிழ் சமூகத்தில் இருந்து தங்களை வேறுபடுத்திக் கொள்ள விரும்பாததால், தங்களின் தனித்துவமான கலாச்சார நிகழ்வுகளை பின்பற்றுவதை நிறுத்திக் கொண்டதன் மூலம் பழங்குடி அடையாளம் எவ்வாறு அழிக்கப்பட்டது தொடர்பாக விளங்கிக் கொள்ள முடிகின்றது. சந்தோசுபுரத்தில் உள்ளவர்கள் இயற்கையாகவே மிகவும் தனித்தன்மை வாய்ந்தவர்களாக இருப்பதால், அவர்களின் தனித்துவமான மத மற்றும் கலாச்சார மரபுகள் மற்றும் சடங்குகளை இன்னும் வெளிப்படையாகப் பின்பற்றுகின்றனர். எனினும், இந்த வகையிலான ஒருங்கிணைப்பும் அடையாள அழிப்பும் இந்து மத விழாக்களில் அவர்களுக்கான இடத்தை அவர்களிடமிருந்து பறித்துள்ளது. உதாரணமாக, திருவிழா ஊர்வலத்தின் போது, பழங்குடி சமூகத்தினர் கடவுள் சிலையை ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்வதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்ற போது, வெருகலில் உள்ள பழங்குடி சமூகத்தினர் குறிப்பிட்ட பங்கினை வகிப்பதற்கு தமிழ் சமூகத்தால் தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. அதேவேளை பால்சேனை மற்றும் வாகரைப் பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த தமிழ் சமூகம் பாரம்பரியத்தை மீண்டும் பின்பற்றுகின்ற நிலையில், பழங்குடி/ஆதிக்குடி சமூகத்தை பாரம்பரிய நிகழ்வுகளை/விடயங்களை பின்பற்றுவதற்கு அனுமதிக்கின்றார்கள்.

4.2 வறுமையின் விளிம்புகள்

4.2.1 அடிப்படை சேவைகளை போதுமானளவில் பெற முடியாமை

போரின் போது இடம்பெயர்ந்ததன் விளைவாக, அவர்கள் வாழும் பகுதியில் அடிப்படை சேவைகளை பெற்றுக்கொள்ளுவதில் குறைபாடு, குறிப்பாக நீர் வசதி மற்றும் மின்சாரம் வசதி போன்றன இல்லாதது, சந்தோசபுரத்தில் உள்ள சமூகத்தின் இரண்டு முக்கிய கவலைகளாகும். சந்தோசபுரத்திற்கு ஓரளவு தண்ணீர் வசதி வழங்கப்பட்டாலும், சமுர்த்தி (நலன்புரி உதவிகள்) போன்ற அரசாங்க மானியங்கள் கிடைக்கின்ற போதிலும் கூட, வீடுகளுக்கு குடிநீர் குழாயை பெற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையில் உள்ளது. எனவே, சந்தோசபுரத்தில் உள்ள பழங்குடி சமூகத்தினர் அயலவர், கோவில்கள் மற்றும் பாடசாலைகளில் உள்ள கிணறுகளையே நம்பியிருக்க வேண்டியுள்ளது, இருப்பினும் சில சமயங்களில் அவற்றினைப் பெற்றுக்கொள்வதிலும் ஏனைய சமூகங்களால் தடை ஏற்படுகின்றது. சமூகத் தலைவரின் கூற்றுப்படி, ஏனைய சமூகங்கள் மத்தியில் நிலவும் “எங்கள் மீது துர்நாற்றம் வீசுகிறது, நாங்கள் சுத்தமாக இல்லை” என்ற எண்ணத்தை இது மேலும் ஊக்குவிக்கின்றது, இதுவே சம்பூரிலுள்ள பழங்குடி சமூகத்தின் மீது பாடுபாடு காட்டுவதற்கான காரணம் என்பதும் அடிக்கடி எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது.

மேலும், போருக்கு முன்னர் இயற்கையான நீர்ஊற்று நீரிற்குப் பழக்கப்பட்டவர்கள் தற்போது கிடைக்கும் குளோரின் மூலம் சுத்திகரிக்கப்பட்ட நீர் தூய்மையற்றது எனக் கருதுகின்றனர். சமூகத்தில் குறிப்பாக சந்தோசபுரத்தில் தண்ணீரை பெற்றுக்கொள்ள முடியாமை ஒரு பொதுவான பிரச்சினையாக கருதப்படுகின்றது. இவ்வாறு இயற்கையானதும் சுத்தமானதுமான குடிநீர் கிடைக்காமை சிறுநீர் மற்றும் சிறுநீரகம் தொடர்பான நோய்களின் அதிகரிப்பிற்கு எவ்வாறு காரணமாகின்றது என்பதை அவர்கள் விளக்கினர். இதேபோல், மருத்துவமனை மற்றும் சுகாதார சேவைகளுக்கான போதுமான அணுகல் இல்லாமையானது சமூகத்தால் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட மற்றுமொரு பிரச்சினையாகும், மேலும் ஏனைய சமூகத்தைச் சேர்ந்த நன்கு படித்தவர்கள் மற்றும்/அல்லது செல்வந்தர்கள் அத்தகைய சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு தடையாக இருக்கின்றனர் எனவும் அவர்கள் நம்புகிறார்கள். அத்தோடு பொதுப் போக்குவரத்து சேவை குறைவாகவே உள்ளது. கிராமத்தில் இருந்து அருகில் உள்ள நகரத்திற்கு செல்ல நேரடியான பேருந்து சேவைகள் இல்லை என்பதால், பெரும்பாலானவர்கள் நடந்து செல்கின்றனர் அல்லது மிதிவண்டியில் பயணிக்கின்றனர். இருப்பினும் சுகாதாரம் அல்லது கல்வி போன்ற அடிப்படை சேவைகளுக்கான போதிய அணுகல் இன்மையானது வறுமையின் விளிம்பில் உள்ள பிரச்சினைகளை மேலும் அதிகரிக்கின்றது.

4.2 தரமான கல்வியை போதியளவில் பெற்றுக்கொள்ள முடியாமை

இக்கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட அல்லது தன்னார்வ ரீதியிலான ஒருங்கிணைப்பு சில நேர்மறையான முடிவுகளையும் கொண்டிருக்கலாம். உதாரணமாக, கல்வி மட்டத்தைப் பொறுத்தவரை சந்தோசபுரத்தைச் சேர்ந்த பழங்குடி சமூகத்திற்கும் வெருகல் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த பழங்குடி சமூகத்திற்கும் இடையே வேறுபாடு இருப்பது அவதானிக்கப்பட்டது. சந்தோசபுரத்திலுள்ள சமூகம் பொதுவாகக் குறைந்தளவிலான கல்வி மட்டத்தைக் கொண்டிருந்தது, ஏனெனில் அவர்கள் பழங்குடியின் அடிப்படையைப் பின்பற்றினாலும் கூட, ஏனைய சமூகங்களுடன் இணைந்து இரண்டாம்நிலைப் பாடசாலைகளுக்குச் செல்லும் போது பிள்ளைகள் வித்தியாசமாக நடத்தப்படுகிறார்கள். உதாரணமாக, விளையாட்டு, கலை மற்றும் கலாச்சார நிகழ்வுகளில் பங்கேற்க குறித்த சமூகத்தைச் சேர்ந்த பிள்ளைகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதில்லை. அவர்கள் ஏனைய குழந்தைகளால் கேலி செய்யப்படுகிறார்கள், சில வேளைகளில் அவர்கள் ‘சுத்தமற்றவர்கள்’ என கருதப்படுவதால், பொதுவான குடிநீர் வசதியைப் பயன்படுத்துவதற்குக் கூட அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. சந்தோசபுர கிராமத்திற்கென ஆரம்ப பாடசாலை ஒன்று காணப்படுவதால், இரண்டாம் நிலை பாடசாலைக்குச் செல்லும் பிள்ளைகளுக்கு ஏற்படும் பிரச்சினைகளை பொதுவாக ஆரம்பப் பாடசாலைகளுக்குச் செல்லும் பிள்ளைகள் எதிர்நோக்குவதில்லை. இங்கே ஒரு சுழற்சி ரீதியான விளைவினை அவதானிக்க முடிகின்றது ஏனெனில், குடிநீர் வசதி இன்மையால் குறித்த சமூகம் குறைந்த சுகாதார வசதிகளுடன் வாழவேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளது, இதுவே பாடசாலைகளில் மாணவர்கள் வித்தியாசமாக நடத்தப்படுவதற்கான காரணமாக குறிப்பிடப்படுகின்றது, மேலும் இது அவர்களை கல்வியை தொடரவிடாமல் பாடசாலையை விட்டு வெளியேறத் தூண்டுகின்றது. அத்தோடு இரண்டாம் நிலை பாடசாலையானது சந்தோசபுரத்தில் இருந்து வெகு தொலைவில் அமைந்துள்ளதால் பாடசாலைக்குச் செல்ல சிரமம் ஏற்படுகிறது, இதுவும் பிள்ளைகள் பாடசாலையில் இருந்து இடைவிலகுவதற்கு வழிவகுக்கின்றது. இது பெண் பிள்ளைகள் மீது அதிகளவான பாதிப்பினை ஏற்படுத்துகின்றது. அதாவது, மேற்குறிப்பிட்ட சிக்கல்களின் காரணமாக, பெண் பிள்ளைகள் பாடசாலைக் கல்வியை தொடர்வதற்கு ஊக்குவிக்கப்படுதில்லை என்பதோடு இந்நிலை அவர்கள் இளம் பருவத்திலேயே திருமணம் செய்து குழந்தைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான வாய்ப்பினை அதிகரிக்கின்றது.

மறுபுறம், வெருகல் பிரதேச சமூகம் தங்களுடைய கல்வியை நிறைவுசெய்வது தொடர்பில் மேற்குறிப்பிட்ட அதே பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்வதாக தெரியவில்லை. உண்மையில், மிகக் குறைந்த சதவீதமாக இருந்தாலும் சிலர் பல்கலைக்கழக கல்வியையும் நிறைவு செய்கிறார்கள். சந்தோசபுரத்தைச் சேர்ந்த சமூகத்திற்கு மாறாக இவர்கள் தமிழ் சமூகத்தோடு அதிகம் இணைந்திருப்பதே இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம். இதனால் இவர்கள் சமூக ஏணியில் வேகமாக முன்னேறி தங்களை ஏனைய சமூகத்துடன் ஒருங்கிணைத்துக் கொள்ள முடிகின்றது. இது சில நேரங்களில் ஒருங்கிணைத்தல் என்பது நேர்மறையான விளைவுகளையும் கொண்டிருக்கின்றது என்பதை உணர்த்துகின்றது.

4.2.3. வாழ்வாதார இழப்பு மற்றும் உணவுப் பாதுகாப்பின்மை

நில அபகரிப்பு, மற்றும் பூர்வீக நிலங்களை இழந்ததன் விளைவாக தமது சொந்த விவசாய நிலங்களில் விசாய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட முடியாத நிலைக்கு குறித்த சமூகத்தினர் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். இது திருகோணமலைக்கு வெளியில் பாரம்பரிய வாழ்வாதாரங்களில் ஈடுபடுவோர் மற்றும் நாட் கூலிக்குச் செல்வோரின் வருமானம் உழைக்கும் செயற்பாடுகளை வரையறைக்குட்படுத்துகின்றது. பாரம்பரிய வாழ்வாதார முறைகளில் தங்கியிருப்பது மிகவும் கடினமாகி வருகின்றது என சமூகத் தலைவர் கூறியிருந்தமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. எடுத்துக்காட்டாக, அவர்களின் பாரம்பரிய வாழ்வாதாரங்களில் ஒன்றான தேன் சேகரிப்பில் ஈடுபடுவது தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது, மேலும் காடழிப்பினை ஏற்படுத்தியதற்காக காவல்துறையினரால் அவர்கள் கைது செய்யப்படுகின்றனர். இருப்பினும், குறித்த செயற்பாட்டில் ஈடுபடும் ஏனைய சமூகத்தினர் இதே மாதிரியான விளைவுகளை எதிர்கொள்வதில்லை, அத்தோடு 'புதிய' உரிமையாளர்களின் அனுமதியின்றி அவர்கள் தமது சொந்த பூர்வீக நிலங்களில் இருந்து விறகு சேகரிக்கக் கூட முடியாதுள்ளது. எனவே, சட்ட அமுலாக்கல் தரப்பில் பழங்குடி சமூகங்களின் பாரம்பரிய வாழ்வாதாரங்கள் பற்றிய அறியாமை இருக்கின்ற அதேவேளை, பழங்குடியினருக்கு எதிராக பாகுபாடு இருப்பது வெளிப்படையாக தெரிகிறது.

இயல்பாகவே நிலையானதாக இருக்கின்ற உள்நாட்டு விவசாய முறைகளுக்கு அரசு வழங்கவேண்டிய ஆதரவையும் அங்கீகாரத்தையும் வழங்காததால், இரசாயன உரங்கள் மற்றும் ஏனைய வேளாண் இரசாயனங்களை நம்பியிருக்கும் நவீன விவசாய முறைகளை நோக்கி மாற்றமடைய வேண்டிய கட்டாயம் குறித்த சமூகத்திற்கு ஏற்பட்டது.

இருப்பினும், இரசாயன உரம் மற்றும் விவசாய இரசாயனப் பொருட்களின் இறக்குமதிக்கு இரவோடு இரவாகத் தடை¹ விதித்தமையும் அதனால் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகள் விவசாயிகளை மேலும் பாதித்துள்ளமையும் கடுமையான உணவு பாதுகாப்பின்மைக்கு இட்டுச் சென்றுள்ளது. தற்போது நிலவும் பொருளாதார நெருக்கடிக்கு முன்பே, குறித்த சமூகம் வறுமை நிலைக்குக் கீழே இருந்ததால், குறுகிய காலத்தில் பொருளாதார மற்றும் உணவு நெருக்கடியின் விளைவுகளை அதிகளவில் அனுபவிக்க நேரிடலாம் என்பதோடு நீண்ட காலத்திற்கு பிளவுகளை அதிகரிக்கலாம் எனவும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

4.3 போரின் விளிம்புகள்

4.3.1 வலுக்கட்டாயமாக வெளியேற்றப்படுதலும் உள்நாட்டு இடம்பெயர்வும்

பழங்குடி சமூகத்தினர் உள்நாட்டுப் போரின் விளைவாகவும் சுனாமி போன்ற இயற்கை அனர்த்தங்களின் விளைவாகவும் இடம்பெயர்ந்துள்ளனர். மூதூர் மற்றும் அதனைச் சூழவுள்ள பகுதிகளில் வாழ்ந்த பழங்குடி மக்கள் யுத்தத்தின் போது மூன்று முறை உள்நாட்டிற்குள்ளேயே இடம்பெயர்ந்து சொந்த நிலங்களுக்குத் திரும்பிச் சென்றுள்ளனர். போருக்குப் பிந்தைய காலத்திலும் சமூகம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் மேலே முன்வைக்கப்பட்ட ஏனைய பிரச்சினைகளுக்கு இது காரணமாக அமைந்தது. இதேபோல வெருகல் பிரதேச சமூகமும் 2004 இல் ஏற்பட்ட சுனாமியின் விளைவாக இடம்பெயர்ந்தனர். இதனால், நாகரிகம் தொடங்கிய காலத்தில் இருந்தே அவர்களின் பூர்வீக நிலங்கள் பாலைவனமாக்கப்பட்டுவிட்டன, மேலும் சுனாமி காரணமாக கடலுக்கு அருகில் மீள குடியேறுவதற்கு அவர்கள் அஞ்சினர்.

அவர்கள் தமது பூர்வீக நிலங்களில் இருந்து வலுக்கட்டாயமாக வெளியேற்றப்படுவதால், இயற்கையோடு இணைந்த பூர்வீக வாழ்க்கை முறையில் இருந்து வேறுபட்ட ஒரு வாழ்க்கை முறைக்குத் தங்களை பழக்கப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. நீரினைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வழிமுறைகள் மற்றும் பயிர்ச்செய்கை முறைகளில் ஏற்படுகின்ற மாற்றம் போன்றன சில உதாரணங்களாகும். போரின் போது அவர்களின் கிராமத்தை புலிகள் ஆக்கிரமித்ததன் காரணமாக சந்தோசபுர சமூகம் மேலும் உள்நாட்டிற்குள்ளேயே இடம்பெயர் வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இது அவர்கள் இயற்கையான நீர் ஆதாரங்களை விட்டு நகர்வடைந்தமையை சுட்டிக்காட்டுகிறது. 2002 ஆம் ஆண்டு அரசாங்க வீடமைப்புத் திட்டத்தின் கீழ், தமது சொந்த வீடுகளை விட்டு இடம்பெயர்ந்த பழங்குடி சமூகத்தினருக்கு சுமார் 100 வீடுகள் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. இருப்பினும், அவர்களின் வாழ்க்கை முறை இயற்கையுடன் நெருக்கமாக பிணைக்கப்பட்டிருந்தமையால், அவர்களின் வாழ்க்கை முறையில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தை குறித்த சமூகத்தின் மூத்த தலைமுறையினர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

13 2021 ஏப்ரல் மாதம் இரசாயன மற்றும் வேளாண் இரசாயன பொருட்களின் இறக்குமதியை இலங்கை முற்றாக தடைசெய்தது. 2021 ஏப்ரல் 26 அன்று முதல் அமுலுக்கு கொண்டு வரப்பட்டு நவம்பர் 2021 இல் ரத்து செய்யப்பட்டது. இருப்பினும் விளைச்சலில் ஏற்பட்ட பாதிப்பு இன்னும் தொடர்கிறது.

4.3.2 நில அபகரிப்பு

உள்நாட்டுப் போர் மற்றும் உள்நாட்டிற்குள்ளான இடப்பெயர்வு போன்றவற்றால் தீவிரமடைந்த ஒரு பிரச்சினையாக மூதூரில் வாழும் பழங்குடியினர் தமது பூர்வீக நிலங்களை இழந்தமையைக் குறிப்பிடலாம். 1976 ஆம் ஆண்டு மூதூரில் வாழ்ந்த பழங்குடியினருக்கு பொருட்களை விநியோகித்தல் எனும் செயற்பாடானது பழங்குடியினரை கடனாளிகளாக முத்திரைக் குத்துவதற்கு ஒரு கருவியாக பயன்படுத்தப்பட்டதோடு, இது இறுதியில் குறித்த சமூகம் தமது சொந்த நிலங்களை வலுக்கட்டாயமாக விட்டுக்கொடுக்க வேண்டிய நிலைக்கு காரணமாகவும் அமைந்தது. அவர்கள் மீள் குடியேறிய நிலங்களும் உள்நாட்டுப் போரின் போது புலிகள் அமைப்பு, விவசாயிகள் மற்றும் பிராந்தியத்தில் உள்ள பெரும்பான்மை இன சமூகங்களைச் சேர்ந்த செல்வந்தர்களால் வலுக்கட்டாயமாக பறிக்கப்பட்டது. போருக்குப் பின்னர் அவர்கள் தமது கிராமத்திற்குத் திரும்பிய போதிலும், சந்தோசபுர பழங்குடி சமூகத்தினருக்குச் சொந்தமான சுமார் 75-80 ஏக்கர் நிலப்பரப்பு 2010/2011 இல் அரச அதிகாரிகளால் அனல் மின் நிலையத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டது. எனவே, தமது பூர்வீக நிலங்கள் என அடையாளம் காணப்பட்டவற்றை அணுக முடியாதுள்ளமையானது விவசாய நடவடிக்கைகளின் ஊடாக தமது சுய தேவையினை பூர்த்தி செய்து கொள்ளக்கூடிய தன்மையைப் பாதிக்கின்ற அதேவேளை சுத்தமான குடிநீரைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் தடையாகவும் உள்ளது. ‘உயர் பாதுகாப்பு வலயமாக’ கருதப்படும் இத்தடை செய்யப்பட்ட நிலத்திற்குள் அமைந்திருக்கும் கோவிலையும் அணுக முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. நில அபகரிப்பினாலும் வலுக்கட்டாயமாக சுமத்தப்பட்ட கடன் சமைகளாலும் ஏற்பட்ட பின்விளைவுகள் சமூகத்தை வறுமையில் சிக்கவைத்துள்ளதால், இது சொத்திழப்பிற்கு மேலும் வழிவகுத்தது.

4.3.3 கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட ஆட்சேர்ப்பும் வலிந்து காணாமலாக்கப்படுதலும்

போரின் போது அப்பிரதேசத்தில் நிலவிய, சிறுவர்களை போராளிகளாக ஆட்சேர்ப்பு செய்யும் நடைமுறையானது குறித்த சமூகத்தில் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தியது. சிலர் வலுக்கட்டாயமாக இணைத்துக்கொள்ளப்பட்டாலும், கல்வி வாய்ப்புகள் அற்ற அல்லது ஏதேனும் வழியில் வருமானம் ஈட்டிக் கொள்ள முடியாத சிலர் தானாகவே முன்வந்து போராளிகளாக சேர்ந்துள்ளனர்.

போருக்குப் பின்னர் அவர்களில் பலர் திரும்பி வரவில்லை. மேலும் பலர் காணாமல் போயிருக்கலாம், காணாமல் ஆக்கப்பட்டிருக்கலாம் அல்லது இறந்திருக்கலாம் எனவும் நம்பப்படுகின்றது. காணாமல் போனவர்கள் மற்றும் காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்களின் குடும்பங்களுக்கு உதவுவதற்கும், காணாமல் போனவர்கள் தொடர்பாக ஆராய்வதற்கும் பொறிமுறை ஒன்று இருந்த போதிலும், காணாமல் போனோர் அலுவலகத்தை (Office of Missing Persons-OMP) அணுக முடியவில்லை அல்லது குறித்த அலுவலகம் உதவியாக இல்லை எனவே கருதப்படுகின்றது.

4.3.4 இராணுவமயமாக்கலும் பௌத்தமயமாக்கலும்

யுத்தத்திற்குப் பின்னரான காலத்திலும், கடந்த சில வருடங்களாக வடக்கு, கிழக்கில் நிலவும் அதிகரித்த இராணுவமயமாக்கலானது உயர் கண்காணிப்பு மற்றும் நில அபகரிப்புக்கு மட்டுமன்றி வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் ‘பௌத்த மயமாக்கல்’¹⁴ நிலவுவதற்கும் காரணமாகியுள்ளது. வெருகல் பிரதேச பழங்குடி சமூகமும் பௌத்தமயமாக்கல் காரணமாக தமக்கு சொந்தமான மதத்தலத்தை இழந்துள்ளதாக குறிப்பிட்டனர். இத்தலம் வெருகல் பிரதேச பழங்குடியினரை 2004 இல் ஏற்பட்ட சனாமியில் இருந்து தங்களைக் காப்பாற்றியதாக நம்புகின்ற மலைமேனி அம்மன் தேவியை வணங்குவதற்கான புனித ஸ்தலமாக கருதப்படுகின்றது. 2006 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட விமானத் தாக்குதலால் குறித்த கோயில் அழிவிற்குப்பட்டு, 2008 ஆம் ஆண்டு இப்புனித இடமானது இராணுவத்தால் கையகப்படுத்தப்பட்டு புத்தர் சிலை ஒன்று நிறுவப்பட்டது. தற்போது மலைமேனி அம்மன் சிலை பாதையோரத்தில் உள்ள குடிசையொன்றில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இது வெருகல் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த பழங்குடி சமூகத்திற்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்த புனித உருவத்தின் முக்கியத்துவத்திற்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதாக அமைகின்றது.

¹⁴ பௌத்தமயமாக்கம் என்பது பௌத்த இயல்பு மற்றும் விழுமியங்களை சமூகம் மற்றும் அதன் செயற்பாட்டின் மீது வலுக்கட்டாயமாக திணிக்கின்ற கட்டமைப்பு ரீதியான செயன்முறையை குறிக்கிறது, அதாவது குறித்த பகுதியில் பௌத்தம் மற்றும் பௌத்த விழுமியங்களை நிலைநாட்டுவதற்கு ஆதரவாக பழங்குடியினரின் கலாச்சாரத்தையும் சமயத்தையும் இராணுவமயமாக்கத்தின் உதவியுடன் அழிப்பதைக் குறிக்கின்றது.

- போருக்குப் பிந்தைய சூழலில் நிலவிய ஆட்சிமுறை மற்றும் நிறுவன ரீதியான அங்கீகாரமற்ற சூழ்நிலை, பழங்குடியினர் இப்பகுதியில் உள்ள மேலாதிக்க சமூகத்தின் கலாசாரத்துடன் ஒருங்கிணைவதற்கு வழிவகுத்தது, இதன் விளைவாக பழங்குடியினரின் அடையாளம் மங்கிப்போவதோடு சில சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களுடைய அடையாளத்தின் தனித்துவமான கூறுகள் அழிவடைகின்றது. ஒரு புறம், இத்தகைய ஒருங்கிணைப்புக் கலாச்சாரம், குறித்த சமூகத்தின் மொழி மற்றும் மரபுகளை இழத்தல் மற்றும் பண்டைய நாகரிகங்களுடன் தொடர்புடைய அவர்களின் அடையாளங்களை அகற்றுதல் போன்ற எதிர்மறையான விளைவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடும். எனினும், வெருகல் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த பழங்குடியினர் மத்தியில் கல்வி, சமூக மற்றும் பொருளாதார ரீதியாக சிறந்த வாய்ப்புகள் ஏற்படுவதற்கு வழிவகுத்துள்ளமையால் இத்தகைய ஒருங்கிணைப்பால் சில நன்மைகளும் ஏற்படக்கூடும்.
- சமூகத்திற்கென நிறுவன ரீதியான அங்கீகாரமின்மையால், பூர்வீக அடையாளத்தின் இழப்பு மேலும் எளிதாக்கப்பட்டு வலுப்படுத்தப்படுவதன் விளைவாக மோசமான வறுமை நிலை, அவர்களின் அடிப்படை உரிமைகளுக்கான அங்கீகாரம் இன்மை மற்றும் அடிப்படை சேவைகளுக்கான அணுகலானது கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது. உதாரணமாக, சந்தோசபுரத்தில் உள்ள பழங்குடியினருக்கு சுத்தமான தண்ணீரைப் பெற்றுக்கொள்வதில் பற்றாக்குறை நிலவுகின்றது, இது சுழற்சி ரீதியான விளைவிற்கு வழிவகுத்துள்ளது, இதன் விளைவாக பிள்ளைகள் 'சிறந்த' தரமான சுகாதார பேணமுடியாமையால் ஏனைய பிள்ளைகளால் வித்தியாசமாக நடாத்தப்பட்டு அவர்கள் பாடசாலையை விட்டு இடைவிலகுவதற்கு காரணமாகின்றது. கல்வியறிவு இன்மையால் சமூகம் வறுமை நிலைக்கு இட்டுச் செல்லப்படுவதோடு அவர்களின் பூர்வீக உரிமைகளுக்காக வாதிடக்கூடிய அறிவும் இல்லாமல் போகின்றது.
- நில அபகரிப்பு, காடழிப்புத் தடைகள் மற்றும் விவசாய முறைகளில் ஏற்பட்ட நவீனமயமாக்கல் போன்றவற்றின் காரணமாக அவர்களின் பாரம்பரிய வாழ்வாதாரங்களில் சமரசம் செய்யப்படுவதால் குறித்த சமூகம் கடுமையான உணவுப் பாதுகாப்பின்மையை எதிர்கொள்கின்றது. இது ஒட்டுமொத்தமாக பழங்குடி சமூகங்களின் உரிமைகளுக்கான நிறுவன ரீதியான அங்கீகாரமின்மையோடு தொடர்புபடுகின்றது.
- ஆய்விற்கு உட்படுத்தப்பட்ட இரு சமூகங்களும் உள்நாட்டு யுத்தம் மற்றும் சனாமியால் உள்நாட்டிற்குள்ளேயே இடம்பெயர்ந்துள்ளனர். இடம்பெயர்வு காரணமாக ஏற்பட்ட நில அபகரிப்பு மற்றும் கட்டாய வெளியேற்றம் போன்ற பிரச்சினைகளானவை சமூகத்தை மேலும் வறுமையில் சிக்கவைத்துள்ள (மேலே கலந்துரையாடப்பட்டுள்ள) பல்வேறு பிரச்சினைகளுடன் கூட்டிணைகின்றன.
- உள்நாட்டுப் போரில் இரு தரப்பினராலும் குறித்த சமூகம் நேரடியாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளது, பழங்குடி சமூகத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள் விடுதலைப் புலிகளால் கட்டாயப்படுத்தி போராளிகளாக இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டு அதன்பின் அரசால் வலிந்து காணாமல் ஆக்கப்பட்டுள்ளனர். எவ்வாறாயினும், இந்த சமூகங்களுக்கு இன்னும் நீதி கிடைக்கவில்லை, மேலும் காணாமல் போனோர் அலுவலகம் போன்ற நீதிப் பொறிமுறைகளை அணுகுவது கடினமாக உள்ளது, இது போருக்குப் பின்னரான நல்லிணக்கச் செயல்முறைக்கு உதவுவதற்கென நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட அரசு நிறுவனங்களின் தன்மையையும் செயற்திறனையும் வெளிப்படுத்துகிறது.
- வடக்கிலும் கிழக்கிலும் இராணுவமயமாக்கல் இன்னும் அதிகரித்துள்ளமையானது பழங்குடி சமூகத்தை நேரடியாக பாதிக்கின்றது. உயர் கண்காணிப்பைத் தவிர, குறித்த சமூகம் தமது மதத் தலங்களில் பௌத்தமயமாக்கலின் தோற்றத்தையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

பூர்வீக அடையாம் மற்றும் உரிமைகளுக்கு நிறுவன ரீதியான அங்கீகாரம் இன்மையால், சமூகம் எதிர்கொள்ளும் பெரும்பாலான பிரச்சினைகள் எதிர்பாராதவை அல்லது சிக்கலானவை என்பதை ஆய்வு அடையாளப்படுத்துகின்றது. எனவே, பெரும்பாலான பரிந்துரைகள் பழங்குடி சமூகத்திற்கான நிறுவன ரீதியான அங்கீகாரத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவையாக காணப்படுகின்றன.

- உரிமைகளுக்கான அங்கீகாரம் கொண்ட ஒரு பழங்குடி சமூகமாக, அவர்களின் அடையாளத்திற்கு நிறுவன ரீதியான அங்கீகாரம் வழங்குதல். குடியுரிமை ஆவணத்தின் (பிறப்புச் சான்றிதழ்/தேசிய அடையாள அட்டைகள்) ஒரு பகுதியாக அடையாளத்தையும் உள்ளடக்குதல்.
- நிறுவன ரீதியான அங்கீகாரம் இல்லாததால் குறித்த சமூகம் தொடர்பான எந்த பதிவுகளும் இல்லாத நிலையில், உண்மையான பழங்குடியினரின் குடியேற்றங்கள், உள்ளக குடியேற்ற அமைப்பு முறைகளை வரைபடமாக்குதல் மற்றும் இலங்கையின் கிழக்கு கரையோரப் பகுதியில் உள்ள பழங்குடி சமூகம் தொடர்பான சனத்தொகைக் கணக்கெடுப்பை நடத்துதல்.
- பூர்வீக மக்களின் உரிமைகள் தொடர்பான பிரகடனத்தில் (2007) நில உரிமைகள் தொடர்பான சரத்துக்களை உள்ளடக்கிய பாதுகாப்புகளை ஆதரிக்கும் உள்நாட்டு சட்டத்திற்கு சட்ட கட்டமைப்பொன்றினை அறிமுகப்படுத்துதல்.
- சுத்தமான நீர் வசதிக்கான அணுகல், அன்றாட போக்குவரத்து சேவைகள் (வழக்கமான பேருந்துப் பாதைகள் உள்ளடங்கலாக), கிராமங்களுக்கு சுகாதார வசதிகள் அல்லது நடமாடும் மருத்துவ வசதிகளுக்கான தவறாமல் பெற்றுக்கொடுத்தல், தரமான கல்விக்கான அணுகல் அல்லது கிராமத்தில் இருந்து தொலைவில் உள்ள பாடசாலைக்கு மாணவர்கள் செல்வதற்கான போக்குவரத்து வசதி உள்ளிட்ட அடிப்படை சேவைகளுக்கான அணுகலை உறுதி செய்தல்.
- பழங்குடி சமூகத்திற்கு பொருத்தமான உள்நாட்டு மட்டத்தில் தீர்மானங்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில், உள்நாட்டு மட்டத்தில் காணப்படுகின்ற மேம்பாட்டு மன்றங்களில் பழங்குடி சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களை பிரதிநிதிகளாக இணைத்தல்.
- பழங்குடி சமூகம் பற்றிய முக்கிய அறிவை கல்வி முறையில் உள்ளடக்குதல் மற்றும் தேசிய தொலைக்காட்சி மற்றும் ஒலிபரப்பு சேவைகளை உள்ளடக்கிய வகையில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துதல்.
- இரசாயன உரங்கள் மற்றும் வேளாண் இரசாயனங்கள் மீதான தடையானது பொதுமக்களின் தொடர்ச்சியான அழுத்தம் மற்றும் பரிந்துரைகள் காரணமாக திரும்பப் பெறப்பட்டாலும், இயற்கை விவசாய முறைக்கு முறையாக மாறுவதற்கு இயற்கை விவசாயம் தொடர்பாக பழங்குடியினருக்கு இருக்கின்ற அறிவு இந்த நீண்ட கால இலக்கை அடைந்து கொள்வதற்கான கருவியாக இருக்கும். எனவே, நிலையான விவசாயத்திற்கான உள்நாட்டு நடைமுறைகளைப் பாதுகாக்கவும், ஆய்வு செய்யவும், நடைமுறைப்படுத்தவும் உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்.
- நிலைமாறுகால நீதி மற்றும் நல்லிணக்கத்திற்காக அமைக்கப்பட்ட போருக்குப் பின்னரான பொறிமுறைகளில் பழங்குடி சமூகம் உள்ளடக்கப்பட்டிருப்பதை உறுதிசெய்து, அந்த பொறிமுறைகளை அணுகுவதில் சமூகத்திற்கு உள்ள உரிமைகள் குறித்து தீவிரமாக கற்பித்தல்.
- போரின் விளிம்பில் இருந்த பழங்குடி சமூகத்தின் மீது நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய வகையில் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணத்தில் ஏற்பட்டுள்ள இராணுவமயமாக்கலை இல்லாமல் செய்வது உட்பட எவ்வித மட்டுப்பாடுமின்றி நல்லிணக்கம் தொடர்பான அனைத்துப் பரிந்துரைகளையும் தேசிய திட்டங்களையும் நடைமுறைப்படுத்துதல்.
- பழங்குடியினரின் வரலாற்றையும் மொழியையும் அருங்காட்சியகம், தேசிய ஆவணக் காப்பகம், தொல்பொருள் துறை மற்றும் நாட்டின் வரலாற்றைப் பாதுகாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள ஏனைய நிறுவனங்களிலும் பாதுகாக்கப்பட்டு காப்பகப்படுத்தப்படுதல் வேண்டும்.

Authors:

Natasha Palansuriya is a Senior Research Professional at CEPA. She leads the thematic area of Social Cohesion and Reconciliation, and also contributes to the thematic area of Diasporas and Development. Concurrently, she is completing her PhD at City, University of London, where her research focuses on the Sri Lankan Tamil diasporas transnational engagement in the transitional justice process of Sri Lanka. Natasha, also, has a master's in International Politics and Human Rights from City, University of London where her dissertation explored the post-war reconciliation process of Sri Lanka. Her areas of expertise include, transitional justice, post-war reconciliation, governance and democracy, diaspora engagement and transnational civil society.

Thamindri Aluvihare is a Senior Research Professional at CEPA and works on the thematic Social Cohesion and Reconciliation. She holds a Bachelor's Degree in International Studies at Monash University while majoring in Economics, Mass Communications and International Relations. She obtained her Master's Degree on Arts in International Relations from the University of Colombo with a focus on Political Communications exploring the evolution of (digital) media and its impact on foreign policy formulation and dissemination. Her previous work experience is in civil society in both local and international NGOs and subsequently in public service. She is primarily interested in studying the nexus between digital media transformation and social cohesion.

Shaneendra Amarasinge is Junior Research Professional working on the thematic of Social Cohesion and Reconciliation. He holds a BSc Honours Degree in International Relations from the University of London and a BA Honours Degree in English (Special) from the University of Colombo. His areas of interest include Security Studies, Climate Crisis and Sustainable Development, Public Policy, "Global South" and Development, Language and Cultural Studies, Queer and Feminist Studies.

Funded by RoLC University of South Carolina and the U.S. Department of State

